

Jeg har helt tillid til, at personalet kan sortere og finde ud af, hvad der er ondt, hvad der er anonymt, og hvad der ikke er hold i. Det, der ikke er hold i, kan de jo ikke bruge til noget som helst, og det, der er hold i, skulle de måske nogle flere gange overgive til politiet til ren efterforskning, når der er trusselssager.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det er jo lidt interessant at høre hr. Nonbos ordførelse og også debatten her.

Vi har jo gang på gang oplevet repræsentanter for partiet Venstre stå her på Folketingets talerstol og tale om, at det ikke er skrap nok at komme i fængsel. Vi burde have børn – havde jeg nær sagt – og så unge som muligt ind i fængslet; godt nok i kort tid og så ud igen. Og jeg har også forstået, at det drejer sig om at få så mange som muligt ind i de her fængsler.

Og så hører vi i talen i dag, at det er så hårdt og så forfærdeligt. Der er ingen, der kan holde det ud og være tjent med at være i fængsel, fordi der er sådan et forfærdeligt regime derinde.

Det er lidt underligt, at Venstre altid placerer sig sådan ude på marginalerne, ude på fløjene i debatten, men det er jo Venstres eget valg.

Jeg skal sige – også på baggrund af det, som fru Sandy Brinck var inde på i forhold til hr. Nonbos tale – at det ikke er nødvendigt at basere sig på en tro om, at det er blevet bedre siden den rapport med de anbefalinger, som hr. Nonbo omtalte, kom tilbage i 1995. Situationen er den, efter at vi har etableret de her særlige afdelinger, at vi har gode erfaringer, både fra Nyborg Statsfængsel og fra Horsens Statsfængsel, hvor de har fungeret i en lidt længere periode end i Københavns fængsler, i Vestre Fængsel kun fra den 25. april.

Som jeg sagde i min tale – og det er et citat fra den redegørelse, jeg har indhentet til brug for dagens debat – er det fængslets opfattelse, og nu taler jeg om Nyborg, at forholdene mellem de indsatte og de øvrige almindelige dele af fængslet og personalet er forbedret, siden den særlige afdeling for negativt stærke indsatte er blevet etableret. Det er endvidere fængslets opfattelse, at de indsatte og den øvrige del af fængslet har fået et markant friere liv på de almindelige afdelinger. Mange indsatte har givet udtryk for, at presset på dem er væk, og antallet af trusler og voldsepisoder rettet mod personalet på de almindelige afdelinger er faldet markant.

Man skulle måske også inddrage i sin videre overvejelse, at det er situationen ude i fængslerne, og ikke situationen fra 1995.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Karsten Nonbo svarede ikke direkte på mit spørgsmål, og hr. Søren Søndergaard bragte også emnet ind på banen. Jeg vil bare gerne have hr. Karsten Nonbo til at bekræfte, at hvis indsatte ser sig gale på nogle personaler, så behøver det jo ikke være, fordi der står noget i akterne, som de har kunnet læse.

Det kan jo være den daglige omgangstone, der er sådan, at der bliver en dårlig stemning, og at man ser sig gal på hinanden. Det kan være sprogbrug, det kan være påklædning, det kan være kropssprog, det kan være mange ting. Det behøver ikke være noget, der har noget som helst med akterne at gøre. Det kan skyldes det daglige slid.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jamen når personalet hører om og formoder, at der er noget i gære, så er det jo, at de netop på formodning, nu vi har vedtaget den nye straf fuldbyrdelseslov, kan overflytte dem til særlige afdelinger.

Det kan godt være, vi gentager debatten, men kunne vi så ikke bare bede om, at man opdaterer sig til debatten?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Men sagen fra Ringe er jo faktisk ret interessant. Der var jo et pressemøde i går, hvor et panel med 13 indsatte – 7 yngre kvinder og 6 mænd – deltog, hvor en af dem bl.a. sagde:

»Hele situationen er stillet op om anonyme udtalelser, og vi er endnu ikke klar over, hvem der har sagt det, men vi vil gerne gøre helt klart, at voldtægt ikke er noget accepteret normfelt« – sagde en stor og kraftig ung mand fra talsmandsgruppen, tilføjer Ritzaus Bureau så.

Og det viser præcist problemet: med anonyme udtalelser ved man ikke, hvad det drejer sig om. Man kender ikke sammenhængen, og de er meget svære at forsvare sig imod, og derfor er udgangspunktet, at anonyme udtalelser er noget skidt.

Så kan der være helt konkrete situationer, hvor det er nødvendigt, men der åbnes jo også for, at man anonymiserer vidner i nogle konkrete